

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21442/2022
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР производња кокица „Рис Рис“ Ниш, чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против тужене Општине Сокобања, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Сокобања, ради поништаја и измене уговора о закупу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4577/18 од 10.03.2020. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4577/18 од 10.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4577/18 од 10.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања П 1444/2017 од 03.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се изврши редукција Уговора о закупу који је закључен између тужиоца и тужене под бројем III401-291/2017 од 08.05.2017. године, у члану 3. у коме је уговорена закупнина за закуп простора за постављање апарата за кокице на мермерном шеталишту у ... у ул. ... испред ... парка преко пута посластичаре ...— Хотел ..., површине 2 м², у периоду од 01.05.2017. године до 30.09.2017. године, на тај начин што би се смањила закупнина и утврдила на износ од 411,00 динара по 1 м² и иносила би укупно 125.766,00 динара у појединачним месечним износима ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставовима другим и трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав и да се поништи уговор о

закупу из става првог изреке. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 4577/18 од 10.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора. У конкретном случају ради се о парници ради утврђења да је ништав односно да се поништи уговор о закупу, као и измена наведеног уговора, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Такође, тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом тужиоца се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради поништаја и измене уговора о закупу поднета је 19.12.2017. године. Вредност предмета спора је 125.766,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић